

s. Bruna od Maryi

✳ ✳ Jak przed soborem rozwalano polski katolicyzm ✳ ✳

Link do filmu: <https://youtu.be/ie0kIryp8TA>

Zostań Patronem kanału – wesprzyj, proszę, moja pracę:

Fundacja Biskupa Hugona

Bank Pocztowy S.A. 17 1320 1104 3006 5417 2000 0001

tytułem: pustelnicy.pl

Źródła:

Stefan Wyszyński, „Pro memoria”, Instytut Pamięci Narodowej, Warszawa 2017, t. I, ss. 51-52, 55-56. 67.

50 Years of the New Mass: Joseph Andreas Jungmann, <https://fsspx.news/en/news/50-years-new-mass-joseph-andreas-jungmann-18-23840> [dostęp: 5.04.2025].

Ruch liturgiczny, zapoczątkowany pod najlepszymi auspicjami, najpierw chciał przywrócić liturgię nieco nadszarpniętą przez smijające stulecia, ale także odpowiedzieć na sekularyzację, która zachodziła w społeczeństwie europejskim od czasów reformacji Lutra i rewolucji francuskiej. Aby osiągnąć swój cel, Dom Guéranger, podobnie jak św. Pius X, starał się pokazać przepaść, która oddziela współczesny, samozwańczy świat świecki od świętego świata łaski, Kościoła i jego liturgii.

Ale ruch liturgiczny, od lat 30. XX wieku, a zwłaszcza po II wojnie światowej, obrał inną opcję: próbował zmniejszyć dystans między sacrum a profanum, zwłaszcza w sposobach wykonywania czynności liturgicznych, a nawet poprzez modyfikację samych obrzędów. (...)

Głównym studium poświęconym temu wysiłkowi przez Jungmanna jest jego słynny traktat *Missarum Sollemnia*, opublikowany w 1948 roku. Dąży on do wykazania, że obrządek rzymski przechodził częste zmiany, co oznacza, że powinno się im zezwolić na przeprowadzanie takich zmian również dzisiaj, w tym w przeciwnym kierunku.

Poszukiwanie bardziej aktywnego udziału wiernych jest niewątpliwie główną cechą Ruchu Liturgicznego. Innowatorzy chcieli znieść czytaną [lub cichą] mszę, lub przynajmniej uniemożliwić wiernym uczestnictwo w niej — w tamtym czasie tylko ministrant odpowiadał księdzu na głos (...) Za tym pragnieniem aktywnego uczestnictwa kryje się wypaczona teologia kapłaństwa, jak już powiedziano: zrównanie kapłańskiego prezbiteratu i powszechnego kapłaństwa wiernych, temat, który zostanie poruszony na Soborze Watykańskim II.

Wpływ Josefa Jungmanna był bardzo ważny, zwłaszcza że w przeciwieństwie do innych inicjatorów, mógł on brać czynny udział w przygotowaniach do Soboru Watykańskiego II

począwszy od roku 1960 jako członek komisji przygotowawczej ds. liturgii. W 1962 roku został członkiem komisji ds. liturgii soborowej i ostatecznie konsultantem Consilium, organu powołanego przez Pawła VI w celu przeprowadzenia reform soborowych. (...) Był zatem jednym z głównych architektów Nowej Mszy i relegacji mszału trydenckiego, a także późniejszej katastrofy duszpasterskiej i liturgicznej.